

куствата и практическата философия" (1796), „Нѣколко идеи върху прилагането на добрия вкус" (1796), „Характери на интересни хора" (4 тома).

Руйе, Етиенъ — Royer, Étienne — французски композитъ, род. 1882 въ Гренобъл, умр. 1928 въ Парижъ, ученикъ на д'Енди и Серией въ „Скола канторумъ" въ Парижъ. Творби: една симфония, една серенада, 2 сюити и единъ „Мистиченъ танцъ" — за оркестъръ; „Cantus memorialis" за цигулка и оркестъръ; два струнни квартета: „За времето на жетвата" и „За майски-тъ праздници", едно клавиртрио, сюита за пиано, соната за цигулка и пиано, по една соната за пиано и за клавесинъ; Ноктюрно за виолончелъ и пиано, 4 кжса за цигулка и пиано, „Salve regina" за 3 гласа, мотети, пѣсни съ оркестъръ и пиано, писалъ „Хармонически бележки".

Руанеманъ, Даниелъ — Ruaneman, Daniel — холандски композитъ отъ крайното модерно направление, род. 6 авг. 1886 въ Амстердамъ, училъ въ тамошната консерватория, но повече самоукъ, писалъ: „Иероглифи" за 3 флейти, звънци, челеста, арфа, 2 мандолини, 2 китари и пиано; симфония за малъкъ оркестъръ, флейта, обой, кларинетъ, хорна, саксофонъ, електронъ, арфа, звънци, 2 мандолини, 2 китари и соловъ гласъ; „Риданието на Мамелукъ" за цигулка и пиано, соната за цигулка-соло, „Клоунътъ" — психосимволична драма, „Играта на Робенъ и Маринъ"; операта „Братя Карамазови", „Абсолютното" — за алтъ-соло, единъ струненъ квартетъ, Китайски пѣсни и Тагорови пѣсни.

Рубато, ит. rubato, или Tempo rubato или rubamento di tempo — означава, че при изпълнението на особено изразителни мѣста не се съблюдава точната метрономна бързина, а темпото се ускорява или забавя.

Ррубебъ — струненъ, лжковъ инструментъ съ 2 корди, настроени на квинта единъ отъ другъ. Билъ въ въ употреба презъ XII и XIII в.

Рубинщайнъ, Антонъ — Rubinstein, Anton — единъ отъ най-големитъ пианисти на всички времена, и беле-

житъ композитъ, род. 28 ноем. 1829 въ Вехотинецъ при Балта, умр. 20 ноем. 1894 въ Петерховъ, училъ при майка си и при Алекс. Вилуанъ, а теория при Денъ въ Берлинъ. 1841 свири въ Парижъ—предъ Листъ, съ

Антонъ Рубинщайнъ

много голѣмъ успѣхъ, и следъ това, предприема концертни обиколки изъ Англия, Холандия и Германия, — 1848 се връща въ Петербургъ. 1854 концертира въ западна Европа, връща се 1858, а 1862 основава Петербургската консерватория, на която е билъ директоръ до 1867, когато предприема ново голѣмо концертно турне изъ Европа и Америка. 1887—90 е пакъ директоръ на Петербургската консерватория, а следъ това се отдава изключително на композиция. Като пианистъ, Р. се нарежда между най-великитъ, неговата мощна игра, страстниятъ му и пламенъ темпераментъ, и необикновена сила на израза сж възпламенявали до крайни предѣли слушателитъ му. Въ областта на композицията Р. сжщо създава нѣщо значително, което е въ стила на романтицитъ (иѣмски), но носи белега на неговата страстна и избухлива натура. Творби: 6 симфонии, една сюита, една тонова картина „Русия".